

Coleopterák meghatározása. Dr. Petri Károly, segesvári tanár, jeles coleopterologus, jelenleg a *Hypera* genusszal foglalkozik, a melynek képviselői szerinte a legtöbb gyűjteményben hibásan vannak determinálva. Szívesen ajánlkozik arra, hogy bárkinek is, aki Hyperáit bérmentesen megküldi neki, azokat revideálja és helyesbíti.

Az első alvamos irtása. A *Carpocapsa pomonella* L. irtására Északamerikában a vízben feloldott úgynevezett párisi zöld testéket használják, a melylyel az elvirágzás után a fa leveleit permetezik. Ez a zsöngye gyümölcsöt igen finom réteggel borítja el és miután magába a gyümölcsbe nem hat be, veszélytelen is, ellenben elegendő arra, hogy az almát a hernyótól megóvjá, a mely a párisi zöldtől elpusztul. A.

Az első lepke 1899-ben. Uhl Károly úr januárhó 9-én Tárnon vadászaton lévén, ott a *Colias Edusa* F. egy kopott nőstény-példányát fogta. Nyilván elkésett példány, melyet az eddig enyhe tél még meg nem ölt.

A palaearktikus makrolepidopterákat tárgyazó nagy mű, melyet Rühl F. megkezdett és Heyne A. folytatott, és melynek első kötete (a nappali lepkék) már négy év óta jelent meg, immár folytatatni fog, a mennyiben Heyne munkatársul Bartel Miksát nyerte meg, a ki jelenleg a Sphingidákat dolgozza fel. Ebben a közelebb megjelenő részben a magyar termőhelyek is fel lesznek említve.

Mi a legszebb a rovargyűjteményben? Hírneves párisi tudós entomologust meglátogatott egy vidéki francia úri ember, a ki a tudósnak gyűjteményét nézegette és nem győzte dicsérni, hogy az mily érdekes és szép. No de mégis, mi benne a legszebb? kérdezte a tudós. A laikus erre, némi habozás után azt felelte: „A legszebb az, hogy az a sok ezer gombostű mind oly szépen egyenesen van tűzdelve!” A tudós ezt maga mondta el az őt felkereső Dr. Horváth Géza muzeumi igazgató őrnek. Az ő útján tudjuk most, hogy a rovargyűjteményben mi a legszebb.

Az *Ocneria dispar* Észak-Amerikában 1886-ig teljesen ismeretlen volt. Ekkor egy tudós Massachusetts államában kísérletezés végett Európából meghozatta petéit. A kikelt hernyók néhány valahogyan a szabadba kimenekült, itt az új viszonyokhoz csakhamar alkalmazkodott és minden védekezésnek daczára annyira elszaporodott, hogy az ország faállományára nézve már 1890-ben valóságos ragálylyá vált. Azóta k. b. 200 angol négyszög mértföldnyi területet foglalt el s abban iszonyú kárt okozott. Végre az államnak kellett közbelépnie és a rovar irtására k. b. másfél millió forintot kiadnia, mihez még az Egyesült Államok congressusa is 80 000 frtot adott. Kisebb összegekkel is beérték volna, hogy ha azok megszavazása s az ennek folytán eszközölt irtások idejekorán történnek. Az irtásnál a lombot arzénsavas ólomoldattal permetezték s azonkívül a petéket creosottal elpusztították és a fatörzseket enyves gyűrőkkel látták el. Ily óriási erő megfeszítésével sikerült a hernyóknak mintegy 9 tizedrészét megsemmisíteni. Biztosra vehető azonban, hogy a megmaradtak csakhamar újra elfognak sza-